



## **Polyanthea Sacra**

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

**Spanner, Andreas**

**Augustae Vindelicorum, 1702**

§. 22. Patientia sit sine querelâ, murmure.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

fus fuit Christus in Passione, affatus in ara crucis igne tormentorum, & dolorum: favus mellis est Christus in resurrectione: totus enim suavis, & dulcis apparet. Sylveira hic q. 11. Favos post fella gustavit: nec ante Rex gloriae à coelestibus salutatus est, quàm Rex Judæorum proscriptus in cruce. Tertull. l. de corona milit. de Christo.

Mel dulcius sapit, cum primò gustatur aliquid amarum: sic & prospera dulciora sunt, probatis adversis. Nonne saepe post fortissimas febres, acutosque dolores, jucundior fanitas aestimatur; tantoque gratiosior, quanto præcessit infirmitas gravior. S. Bernardinus t. 1. l. 8. art. 3.

## §. XXI.

## Post tenebras lux.

**T**enebrae erant super faciem abyssi. Gen. 1. 2. *Et facta est lux.* ib. 3. Cur prius tenebrae, abyssus, deformitas in Mundo, extiterunt, deinde lux; & cum luce, omnis emicuit pulchritudo? Ità molestia, præcedere, gaudia subsequi, solent. S. August. l. 8. conf. c. 3. quanto majus periculum fuit in prælio, tantò majus est gaudium in triumpho. Jactat tempestas navigantes; omnes futurà morte pallefcunt: tranquillatur mare, exultant nimis, quoniam timuerunt nimis. Edendi, & bibendi, voluptas nulla est, nisi præcedat esuriendi, & sitiendi, molestia &c. Fernandus in Gen. 1. 3. sect. 3.

*Ignorabat, quòd cornuta esset facies sua.* Ex. 34. 29. Hebr. quòd *radians* esset. Cur ità resplendet? quia prius in nebula Ex. 24. 18. De caligine pro Deo accepta ad tantam claritatem evehitur. S. Greg. Nyss. hom. 12. in Cant. Moyses nubem subit, caliginem intrat, in qua Deus erat: fœdus accepit; sit fulgens, dum è vultu lumen emittit. Sylveira in Apoc. 1. q. 70.

*Venit manè, & nox.* Il. 21. 12. Unum promittitur ad consolationem, alterum prædicatur ad eruditionem; utrumque ad utilitatem. Si in nocte es; noli desperare, quia veniet manè; si in die es; noli confidere, quia veniet nox. Manè ergo promittitur, nè laborantes deficient; nox futura prædicatur, ut cauti fiant. Richardus à S. Viç. l. de verbo Incarn. c. 7.

Cuncta, quæ pertulit adversa David, Deus in prospera convertit; cunctamque miseriae noctem mox succedentis gloriae dies effugavit. S. Rupertus l. 2. c. 10. in lib. Reg.

Nox ista patientia est, & à sæculo in sæculo fieri tenebrosum, ut velit sæculo displicere, ut possit Christo bene placere, & velit noceri à sæculo, ut juvetur à Christo. Hæc enim *nox sicut dies illuminabitur.* Pf. 138. 12. quia *sicut tenebra ejus, ità & lumen ejus.* Hæc nox vertitur in diem, & post ejus tenebras. Job. 17. 12. lux in spe firma confurgit. Hæc nox matutinum habet lætitiæ. Sim. Cas. l. 6. de parab. Salv. c. 1.

## §. XXII.

*Patientia sit sine querelâ, murmure.*

**Q**uid murmuravit homo. Thr. 3. 39. Non habet, quod testa contra figulum respondeat, vel quid dicat: cur me fecisti sic? vel quare ita facis? Quòd bene intelligens Job, licet multis ex cruciatus supplicij, in omnibus jure bene laudatur, quòd *non peccavit labijs suis.* Job. 1. 22. S. Paschal. hic in Thr.

*Volo huic novissimo dare, sicut & tibi.* Matth. 20. 14. Deus nobiscum nullò pacto constringitur; nullum chirographum donationis ex debito producere possumus cum ipso in judicio. Unde damnata judicia: quare illi, & non mihi? quare in afficientibus sensum mihi, & non illi? quare plus mihi, quàm illi? quare, quòd illi, non mihi? quare mihi, quòd non illi? Et hujusmodi querelis humana non cessat præsumptio Deum læcescere. Nónne terrenus rex potest unum malefactorem de lege justa exitio tradere, aliumque in malefacto confimilem de misericordia liberare? Quæ ergo injuria facta est, qui est de justitia interemptus, si alter de misericordia sit liberatus? Sim. Cas. l. 6. c. 21.

Verus patiens injuriam nulli conqueritur: quia ex querela, & excusatione, quantumcumque mens alleviatur; quam alleviationem minime curat, sed solus cum Deo molestiam suam portat: donec pius, & fidelis Deus per internam consolationem repellat. S. Albertus M. Parad. an. c. 4.

Si me rectè inspicio, nunquam mihi facta est injuria ab aliqua creatura: unde nec justè habeo conqueri adversum te. Thom. Kemp. de imit. Chr. l. 3. c. 40. & 41.

Non murmur resonat, non querimonia; sed corde impavidò mens bene conscia conservat patientiam, Ecclesia de Martyribus.

## §. XXIII.

*Patientia laudat Deum.*

**D**ominus dedit, Dominus abstulit. *Sit nomen Domini benedictum!* Job. 1. 21. Nunquam tam canori cygni, quàm in funere. Jis quàm dissimiles psittaci: quos post epulas audias festivè garrientes, etiam humanis vocibus. Haud in Dei laudibus exultasset Job, nisi eum Sathan contrivisset. Jonas stertebat in navi; in ceto cecinit. Balthasarem imitatur, qui Deum suum inter calices celebrat. Dan. 5. 4. Oliva l. 5. Strom. §. Dominus dedit. &c.

*Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.* Pf. 22. 4. S. Laur. Just. hic. ipsa me non afflixerunt; sed potius consolata sunt: quia in his intelligo, te esse memorem mei. apud Novarinum in Elect. sac. l. 3. hic.

*Narrabo opera Domini.* Pf. 117. 17. S. Chrylost. hic. quam opera; dic quæso: *castigans castigavit me Dominus.* v. 18.

Justi